De Henkeput

door F. Benjaminsen, den Bosch,

met een foto van J. G. Sloff.

De ingang van de Henkeput.

Een van de mooiste plekjes van ons land is de beroemde Sjoene Grub, tussen Eckelrade en St. Geertrui in Z. Limburg.

Velen van ons hebben deze plaats in het afgelopen jaar leren kennen tijdens de Paas- en zomerkampen.

Naast een prachtige, unieke plantenbegroeiing en ideale doorkijkjes, kan men er ook genieten van twee archaeologische bijzonderheden, n.l. de ateliers uit het Neolithicum en de Henkeput.

De eerste heeft Prof. Hamal Naudrin ons getoond tijdens het Paaskamp. Niet minder interessant vonden we echter de „Henkeput", die we trouw met bezoeken vereerden, om er een turende blik in de „peilloze" diepte te werpen.

De 16 meter diepe Henkeput is een oude mijnschacht door praehistorische bewoners uitgegraven om er silex ofwel vuursteen uit te halen, dat gebruikt werd als materiaal voor wapens, en werktuigen. De bewerking van dit materiaal gebeurde in de z.g. ateliers, aan de tegenovergestelde helling van de Grub gelegen.

De put bevindt zich in de dichte bossen op de helling van de Sjoene Grub, en men moet de plek goed kennen om haar zonder lang zoeken vlug terug te kunnen vinden.

De 8 meter wijde ingang vernauwt zich snel,als de krater van een vulkaan, tot een enge pijp van $\pm$ 1½ meter doorsnee en 7 meter lengte. Daarna verwijdt deze zich tot een ruim gewelf van 6 á 7 meter doorsnee. De wanden bestaan geheel uit krijt. De bodem bestaat momenteel uit ingestort „löss", materiaal van de bovenrand. Hier en daar gaan van de holte schuinaflopende gangen uit, die spoedig eindigen. Zij zouden in verbinding staan met grotten en spleten die men hier en daar lager in de helling van de Sjoene Grub vindt. Om dit te controleren zou men het ingestorte materiaal moeten uitgraven, een karwei van enige dagen werk.

In het krijt zitten vrij veel onregelmatig gevormde vuursteenknollen. Op de grond liggen beentjes en schedeltjes van omlaag gestorte dieren, die op de benedenwand vrij veel krabsporen hebben achtergelaten. Ook zijn er nog enkele stukjes bewerkte silex te vinden.

In de wanden zijn verder nog een vijftiental namen ingekrast, waaronder enige heel bekende, zoals bleek tijdens een romantische afdaling in Augustus 1948.